

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Til Storcken

Citation: Winther, Christian: "Til Storcken", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wintherchr01val-shoot-workid78237.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

TIL STORKEN.

Saa drager du ad fremmed Land,
Du lange Mand,
Med dine røde Hoser?
Træt er du af at spanke her
I vore Kjær
Og vore grønne Moser.

Du kloge Fugl! farvel! farvel!
Jeg ønsker Held
Dig paa din lange Reise.
Din Rede her, den vogte vi,
Du skal deri
Paany ad Aare kneise.

Snart visner her hver Blomst, hvert Blad,
Men du vil glad
En nyfødt Sommer skue,
Hvor Fignen breder Skjærmen stor
Og Almen groer
Omsnoet af heden Drue.

I Luftens Blaae du svæver let
Og seer dig mæt
Paa Jordens Herligheder,
Paa Fjeld og Dal og Stad og Flod,
Der for din Fod
Sig som et Tæppe breder.

Min Tanke følger dig paa Vei,
Men Hjertet ei,
166 Det her hos mig maa blive;
Kun her vi trives godt, vi To,
I venlig Ro,
Hvor først vi kom tillive.

Jeg gyser for det steile Fjeld,
Og Fossens Væld
Mit Indres Sange døver;
Mig blænder al den stolte Pragt
Og Solens Magt
Som Gift min Hjerne sløver.

Jeg er i fjerne Land og By
Forknyt og bly, -
Alt er mig fiendsk og fremmed;
Som i en vammel Ruus jeg staaer,
Og Sjælen gaaer
Paa egen Haand til Hjemmet.

Nei, her paa denne grønne Ø
Med Skov og Sø,
Med Bakker, Eng og Strande,
Kun her jeg aander Liv og Mod,
Her Vuggen stod,
Og her min Grav skal stande.

Kom atter hid, du gamle Ven!
Naar Sol igjen
Har løst den bundne Bølge.
Byg paa mit Tag din stille Bo,

Man siger jo,
Du har Guds Fred i Følge!